

За Любовта

“ Да можете да разумеете наедно със всички светии, що е широчина ,дължина и височина ; да познаете любовта Христова, която превъзхожда всяко знание, за да се изпълните със всичката пълнота Божия “

Посл. Ефесяни гл. III, ст. 18 – 19

Човек живущ долу на земята или горе в Небесата, участва в превеликото тържество на любовта. Без да иска той участва в това велико тържество и не само като прост зрител. Дълбоки въздишки се чуват без любовта; горещи сълзи се забелязват без това високонравствено чувство. Всичко се върши под натиска на любовта, тя и гладът управляват света. Любовта е въздишката на естеството. Без любов има велика загуба всеки. Умира ли любовта, умира и човек или по – право живее, като блуждаеща сянка. Ето пред нас прекрасният ореол на любящата душа! Ето Иисус Назарянин що от любов положи живота си за човечеството. Ала любовта около нас никога не умира. Човек може временно в себе си само да я загаси. И когато я загаси, той върши един голям грях. Любовното чувство е един гигант, който надвива всички други чувства. Любовта е свят пламък в живота. Величието на любовта се заключава в това, че тя обгръща миналото настоящето и бъдещето; любовта не се дели от закона за самопожертвуванието. Ето каква легенда разправят за съзвездието Голяма Мечка. Много отдавна имало на земята голяма суша : пресъхнали били всички реки, води ,чешми и кладенци, засъхнали дърветата, шубраките и тревите, и умирали от жажда хората и животните. През една нощ едно момиченце излязло от дома си с една копанка да потърси вода за болната си майка. Нигде не намерило момиченцето вода и уморено си легнало в полето на тревата и заспало. Когато се събудило и хванало копанката, то не проляло вода от нея. Копанката била пълна с чиста прясна вода. Момиченцето се зарадвало и му се прищяло да се напие, но после си спомнило, че не ще остане за майка му, и затърчало към дома си. То тъй бързало, че не забелязало под краката си едно кученце, спънало се от него и изтървало копанката. Кученцето жадно завило. Момиченцето хванало копанката. То мислело ,че я разляло, но не – тя стояла изправена на дъното си и всичката вода била в нея. Момиченцето отнесло в шепата си малко вода и кученцето излокало всичката и повеселяло. Когато момиченцето пак посегнало да вземе копанката, тя от дървена станала сребърна. Момиченцето занесло копанката в дома си и я дало на майка си. Майка му казала: “ Аз и тъй и тъй ще умра, но пий ти по – добре”, и дала копанката на момиченцето. И в същата минута копанката от сребърна станала златна. Тогава момиченцето не могло да се удържи и тъкмо когато искало да се наведе да пие, ето че през вратата влязъл пътник и поискал да пие вода. Момиченцето си преглътнало

слонките и подало на пътника копанката. И изведнъж под копанката изсочили седем големи брилянти и из нея се разляла голяма струя чиста и прясна вода. А седемте брилянти почнали да се вдигат все по – нависоко и по – нависоко, и издигнали се на небето и станали тия седем звезди, които се наричат Голяма Мечка. Лао Тзеу ,китайски мъдрец ,така се изразява за пожертвувателната любов : “ Не погива само онова, което живее не за себе си ? Да не живееш за себе си може само, когато живееш за Всичкото. Само , като живее за всичкото човек може да бъде и бива спокоен.”

С любов биде създадена земята в началото на вековете (Битие, гл.І) . С любов Божествена творческата мисъл създаде половете в лицето на Адам и Ева (Битие, гл. І ,ст.27; Битие гл. ІІ, ст. 22 – 24) .Първата и най – главната добродетел на Бога към човека (а и на човека към Бога) е любовта, тя е съединителната връзка между царя на земята – човека и царя на световите във Вселената – Бога. От съчетанието на Божествената истина с вечния живот се ражда любовта. Красотата е външният израз на това свято чувство. Гдето е любовта, там царува спокойствието; гдего е любовта, там се преминава по – приятно доброто и по – търпеливо световното зло. На всяка мъка любовта отвръща с усмивка, на всяка скръб тя отговаря с радост. И когато дълбоката въздишка се изтръгне от гърдите и достигне гърлото, та го задуши, любовта разпръсква злото и дава достъп на любовта. Любов, слязла от висините на Новия Йерусалим ! в тебе се крие безпристрастието и еднаквостта към всички. Тя се проявява с посока от горе на долу в трите области на живота : а) Божествена и дава истината; б) Духовна и дава правдата; в) физическа и дава здравето ; Човешката душа, ако не люби, не може да напредва. Здравето е свързано с разума, правдата носи на душата щастие, а истината стои над тях със своето блаженство. Колко хубави са съчетанията на тия три цвята : портокалов (здраве), морав (щастие) и син (блаженство) ! Без познанието на тия трите, идещи от Едното, няма окултно познание.

Любовта е свързана със всичките почти добродетели : 1) искреност, 2) учтивост; 3) незлобие ; 4) великодушие ; 5) смирение ; 6) безкористие ; 7) добронравие ; 8) благост; 9) търпение и прочие. Любовта стои над всички тях. Апостол Павел в Първо послание към Коринтяните, гл. 13, много ясно говори за силата на това небесно чувство и свързаните в него добродетели. А Апостол Петър не казва ли :” Над всичко имайте искрена любов помежду си!” Десетте Божии заповеди, дадени на планината Синай изразяват любовта : първите 4 на човека към Бога и вторите 6 ,любовта на човека към себеподобните. Всички заповеди са тясно свързани помежду си. Не може да рече някой ,че като изпълни заповедтта : **не лъжи**, изпълнена от любов на човека към човека, ще наруши друга

заповед – **не кради**. Ако първото вършим от любов, второто изпълнение ще бъде продиктувано от тая съща любов. С други думи казано, любовта е изпълнение на целия закон.

Здравето на физическата област, що произтича от Божествената любов, дава окултно хубавия портокалов цвят. Ала за да бъде здрав човек, както физически, така и душевно, потребни са обезателно три добродетели: а) търпение; б) благосклонност; и в) великодушие. Правдата на духовната област, що произтича от Божествената любов, дава окултно хубавия морав цвят. Ала , за да бъде човек правдолюбив, тук и отвъд, потребни са обезателно три добродетели: а) смирение, душевно качество що не се превъзнася, не се гордее; б) учтивост, душевно качество, що не безобразствува; в) безкористие, що не търпи своето си. Тия три белега на прадата докарват щастиято, не онова скоропреходно чувство на светска задоволеност, а пълното и всеобемно преживяване на благополучие и вътрешна радост. Истината на Божествената област, придобив що мъчно се достига, също произхожда от Божествената любов и дава хубавия син цвят. Ала ,за да достигне човек истината и да се превърне тя на плът от плътта му и кръв от кръвта му , потребни са обезателно три добродетели : а) добронравие, що не се раздражава; б) незлобие, що не мисли зло и в) искреност, що не се радва на неправда, а на правда. Тия три белега на истината докарват блаженство.

Вярата не може без вечният живот. Любовта ги съединява. Надеждата не живее без бъднината. Любовта ги съединява. Естеството на човека не може без сияние. Любовта го създава. Има много неща скоропреходни; може те да не съставят грях, но са скоропреминаващи. Ние ценим нещата според съдържанието и времетраенето. Любовта им придава важност. Човешкият живот се превръща на съновидение, любовта остава; настоящето става мъгливо минало, любовта никога не се губи и не отпада. В науката се забелязва голям успех; любовта го създава. Новото в науката остарява, любовта е вечно млада.

Художника на перото Лев Толстой в сборника си “ Пътят на живота “ разправя за любовта следната притча. Живял един човек тъй, че никога не мислел и не се грижел за себе си, а мислел и се грижел само за ближния си. И животът на тоя човек бил тъй чуден, че невидимите духове се любували на добрия му живот и се радвали на него. Веднъж един от тия духове, казала на друг: “ Тоя човек е свят и чудно е, че той не знае това. Хайде да го попитаме с какво можем да му послужим и с какви дарове иска да го дарим. “ – “ Добре” казали всички други духове. И ето, че един от духовете безгласно и невидимо, но ясно и разбрано казал на добрия човек: “ Ние виждаме твоя живот и твоята святост, и бихме искали да знаем, с какво можем да те дарим. Кажи какво искаш ? Туй ли , че да

можеш да облекчаваш бедността и нуждата на всекиго, когото видиш и когото жалиш? Ние това можем да направим. Или искаш да ти дадем такава сила, че да можеш да избавяш хората от болести и страдания тъй, щото тия които пожалиш да не умират преждевременно? И това е в нашата власт. Или искаш, щото всички хора на света – и мъжете, и жените, и децата – да те обичат? Ние и това можем да направим. Кажете какво желаете? “И светецът казал: “Нищо от това не желая, щото на Господ Бог подобава да избавя хората от това, което им той праща: от нуждата и страданията, от болестите и преждевременната смърт. От хорската любов аз се боя. Боя се да не би някак хорската любов ме съблазни, да не ми попречи на едничката главна работа, на туй, щото да увеличаваме в себе си любовта към Бога и човеците.” И всичките духове тогава рекли: “Да, тоя човек е наистина светец и наистина обича Бога. “Любовта дава, но нищо не желае.

Любовта тъй говори на всеуслухание: “В моя речник, приятели мои, няма думата “враг”, “злодей”, “грях”; това са хората на тъмнината що ме петнят с тях. Моята розова светлина обръща душата на оня, що се вслушва в гласа на Всевишния разум; тя го милва и освежава, тоя истински човек. Погледнете: окото ми е чисто като планински ручей. И когато тръгна през планините за местностите, гдето обитават моите почитатели, аз нося прохлада и свежест и не се смущавам, че някой ще ми прегради пътя. Кое ли е това препятствие, което ще ми се препречи? Коя ли е тая спънка, що не мога преодоля? Що ли е най – мъчно и най – тежко постижимо за човеците? Тъй се пита облечения в розови одежди дух. Не е ли това: да любиш, за да се пожертвуваш? Да отбегнеш обществото на коравосърдечните и себелюбците, за да приближиш чертозите на най – прелестната от богините – Любовта. Или пък то значи да се храниш с най – вкусната храна и да пиеш най – приятното питие? Или пък то значи да бъдеш болен и да не искаш да се лекуваш с най – лечебното средство? Някой си проповядваше своята божественост за последната дума на мъдрословие, религия и наука (виж “Беседи – Сила и живот” от П. Дънов, втора беседа – Житното зърно, стр. 8-9) незабавно обаче, като нощен тат се промъкна неговата жестокост и унищожи всичко. Така умря божествеността му и с нея заедно любовта и. Ах приятели мои, дайте ми Божествената любов и аз ще бъда сит: ще имам все и вся и от мене не ще има по – доволен на света отсам и отвъд!

Ние трябва да любим хората, заради образа и подобие на Божествения дух в тях. Няма ли това свято изображение в себе си, ние сме длъжни да стоим на страна, докато се запали божествената искра в душата им. Не, че трябва да ги мразим, аз не искам да река така; само е нужно да не изразяваме открито обичта си към ония, що не знаят да ценят добродетелите. И каква полза от това, че хвърляме бисерите на

свините ? И каква утеха в това, че правим добро на ония, що не го приемат ? В едни окултни поучения написани по автоматичен начин от дух се казва : “ Любовта към Бога се изразява в готовността ни да изпълняваме на драго сърце Неговите искания в изпълнение на Неговите заповеди, в закона на Божественото Христово учение.Тия високи чувства: вяра, надежда ,любов и упование ясно ни показват, че целия наш живот към Бога отива и че всичко наше от Бога за нас произхожда; следовно човек желае заради Небесния Баща, и всичко останало иде от човека към Него, според Неговото голямо милосърдие и според Неговата любов към творенията.” Бележитият източен учен Кришна ето що казва за любовта : “ Жалък и смешен е човек, когато търси туй, що виси на гърба му. Също тъй жалък и смешен е човекът, ако търси доброто и не знае, че то се намира в любовта, която е вложена в сърцето му. Не гледайте на света и на хорските дела, а погледнете в душата си и там ще намерите благо , което търсите там, гдето го няма – ще намерите любовта, ще узнаете, че това благо е било толкова голямо, че този, който го има, не ще желае вече нищо друго.”

Човек силен в любовта се познава и в трите области на живота : физическа, духовна и божествена. На физическата област той има лоб изпъкнал по – долу от средината на веждите, красиви меки и равни устни. Той е тип под влиянието на Венера; очите му са обикновено черни с гълъбова белина на около и имат силен блясък. Носът е кръгъл. Главата е издадена отзад, което означава привързаност, любов, обич, деца, приятели. Според хиромантията, издигнатината под големия пръст, ако е червеникава, голяма и чиста от квадратчета – възвишена любов. Носенето на скъпоценен камък **Селенит** (пръстен, огърлица или кръст) влияе за възбуждане любов; също и камък lapis lazuli, който докарва веселие и любов. На планетата Венера , на която се разнасят лъчите на небесната любов, отговаря небесния камък **берил** . Берилът ако се тури във вода, тя добива свойства да поглъща газовете от стомаха, щом се изпие. Тоя камък предразполага към любов, нежности и лекува белодробни болести. На духовната област човекът на любовта има розов цвят, който преобладава над другите цветове в ореола (сиянието) на духовното тяло. Такъв човек мяза на апостол Яков Зеведеев, който бе препъвач – изпреварваше другите с благоволенията Божие. Душата на влюбения е потопена в една дълбока замисленост, в една сладостна тревога. Тая душа възпява всички астрални прелести на възлюбения, за това как тя го търси, как бленува близост с него и как отива в храма на любовта, която е всичко и от която е всичко.

На любовта отговаря първото име на Божеството от 72, изброени в книгата Кабалистична наука от Ленен : **Бог възвишен и превъзносим над всички неща** . Той носи име Вехюиах и се простира от 1 до 5 градуса

на кръга, разделен на 360 градуса. Тоя дух е заповядал на Еврейския народ, Божественото име, що му отговаря е Йехова. Той управлява есенно време първата източна област, разположена в първите 5 градуса от 12ч. до 12ч. и 20 м., през ноща от 20 до 24 Март включително. Тоя период отговаря на свещенният календар на първия ръководител Шонтаре, що се намира под влиянието на Марс. Тоя ръководител дух и следващите 7 след него принадлежат към първия ангелски чин, носещ името **серафими**. На тоя дух областта на огъня е негово жилище; огъня е стихия на любовта. Време на господство е следното: първите 5 градуса от зодията Овен (Март 9,10,11,12,13) и следните 5 дни : 20 Март, 31 Май, 11 Август, 22 Октомврий и 2 Януари. Повикването му за получаване на сведения трябва да става с искрена молитва от 12ч. и 12ч. и 20 м. , обрънат на изток. Със силата на двете свещенни имена (Вехюиах и Шонтаре) се получава божествено озарение. Ще трябва да се произнасят, в посоченото по – горе време, като се четат молитви и 3 – 4 стихове от Псалом № 3. Който се роди под това влияние има тънък ум, надарен с голяма предвидливост; храни страст към науките и изкуствата; способен да започна и свършва успешно най – трудната работа; проявява голяма енергия, намирайки се под влиянието на огъня.

В християнска смисъл царица на любовта е св. Богородица, изобразена в Откровението, гл.12, ст.1-3. На любовта окултно отговаря третия ключ от книга Таро – Императрица (l`imperatrix), който изобразява седнала жена с корона от 12 звезди, означаващи 12 месеца. В една ръка, тя държи скиптър, а в другата – щит с изображение орел. Тая жена символизира естеството. Ето един откъслек от **Химическия псалтир** на окултиста философ Авр.Теофраст Парацелз (Правило I, 1-4 точка), говорещ за любовта. 1. Кое е близо до съвършения, то от всичко най – леко става съвършено. 2 . Несъвършенното, чрез никакво изкуство не може да стане съвършено, докато по – напред не се очисти от влиянието на нечистите духове. Душата, която иска да докара това съвършенство, трябва да работи с Божествената любов.Тя е лекарство, което докарва чистотата. 3. Несъвършенното да се направи постоянно, без душата и духът не е възможно. 4. Божественото естество разрежда всички физически елементи в своята любов.

От вторите 6 заповеди на Синай (4 – те се отнасят за човешката длъжност към Бога, а 6 – те за човешката длъжност към човека), произтича онова хубаво чувство любов, що се разпада на следните видове и форми : а) любов към ближния – човеколюбие; б) любов между половете – основа на семейството; в) любов към съгражданите – патриотизъм; г) любов към отечеството – родолюбие и пр. Любовта към ближния не прави разлика между народност, вяра, пол, възраст и положение. Притчата за добрия самарянин, предмет в

Евангелието, най – добре илюстрира това възвишено чувство; Спасителят нарочно е избрал човек помагач на бедния и недъгав евреен чужденец, враждебен дори, самарянин. С това още по – добре се изтъква безкористието на тоя благороден самарянин. Любовта между половете е благословено от Господа Исуса тайнство. То си води началото още от Стария Завет (Битие, гл.1, ст.28), гдето самото Небе, чрез bene ha Elohim благославят Адам и Ева. В Евангелие Матея (гл.19, ст.5) Господ говори за тайната на половете : ще остави мъжът баща и майка и ще подири своята половина от миналия живот от прежни съществувания и ще бъдат двамата едно духовно цяло, сиреч 2 половини взаимнодопълнящи се. Спенсер като говори, за сложността на чувстванията (душевните движения) взема пример за тая страст, която свързва човеците по пол и намерва, че това чувство е най – сложно и най – силно. Чистотата на мъжът и жената зависи от следните условия :

а) От новината на впечатленията, от откриването в любимия все по – нови и по – силни връзки, що заздравяват трайността. Колкото е повече напреднал човек, толкова и тоя род любов се отдалечава от животинския нагон.

б) От жизнените сили, пъргавината и побудите на организма, със силата на които нервните съсредоточия се пълнят с енергия за подновяване на тъканите (здраве) и чистотата на впечатленията.

в) От здравите духовни връзки в минали превъплащения. Тия връзки за сегашно време се явяват като наследствено богатство. Има хора в живота, които естествено ни вдъхват уважение или презрение; има други към които храним добри или лоши чувства, без да можем да си обясним с положителност от що произтича симпатията или отвращението. Това е именно заквасата от миналото. Романът на Duk de Romar « Безсмъртна любов » изяснява доста добре вървежа и развоя на многожизнената любов.

Любовта към съгражданите ни , трябва да гледа за доброто, нравствения и материалният им успех и също така да е безкористна като другите видове любов. За тях трябва да се молим ежедневно; за тях трябва да се грижим като за себе си, без да обръщаме внимание на злите насмешки и злобата. Колкото един човеке е по – образован и по – напреднал духом, толкова и любовта към съгражданите му става по – дълбока, по – сложна и по – дълготрайна. Тя няма нищо общо с човеконенавистничеството. Всеки що не люби искрено е измамник. Всеки измамник е млад и неопитен в духовния живот. Кога стане по – опитен и възмажее, той разбира ,че само себе си е мамил на младото време. Тогава ще разбере смисъла на думите :

“Аз и Отец едно сме” и ще простре десница да пръска любов между своите жертви на миналото и техни близки. Всеки ненавистник на хората носи земско сърце. “Из устата на молящите се, казва Aahrens, излиза светлик, като език на пламък”. Тоя светлик се усилва чрез любовта. Защо не попиташ ненавистника човек ли е той? И ако е човек, защо не възжелае хубавото настроение на чистата любов? Всеки ненавистник отхранва желанието на животно, задоволява нуждата на някой дух – елементал. Не трябва да е така с окултиста – ученик.

Любовта към отечеството е потребна. Тя изключва шовинизма, тя милее за родната страна и желае нейното величие. Известният поет Милтон, автор на хубавата поема “Изгубения рай”, ето как се е молел често: “О, ти с щедростта си издигна британската държава до такава славна и достойна за завист висота, подкрепи ни в това блаженство.” Всеки българин би трябвало да се моли така за хубавата и многострадална България; чрез такива молитви ще се пропъдят ония лошотници духове, които внушават на властниците у нас кражби, безчинства и злосторства. Тогава ще настъпи истинското величие на Българския народ.

Вие сте виждали котка или друго грабливо четвереного животно, когато се разсърди (отдалечава се от любовта), наежда козината си, изкривява (изгърбва) гръбначният си стълб и проявява нагона на ожесточеност? Четверените на земята символизуват развоя на любовта, а изгърбването на тия животни ни навежда на една вярна мисъл; правотата на гръбначния стълб и постепенното му изправяне от водоравно на отвесно положение (както е у най – съвършенната форма на земята – човешката) показва облагородяване на мисълта, нейното възвисяване и засилване на любовното чувство. Бележитият скулптор Огюст Роден говори за красотата на човешкото тяло: “Ние обожаваме човешкото тяло още защото е огледало на душата и защото през него прозира нейния пламък.” От физическата красота човек минава на духовната заедно с постепенният развой на любовта. Същият автор на друго място казва: “Когато се съедини красивото с грозното, винаги първото побеждава.” Това е все едно: сравним ли най – голямата физическа красота с духовната, - гледана с очите на напълно развит ясновидец – първата бледнее и се показва като грозна при втората. Любовта е отвъд по – силно укрепена.

Символ на любовта служи розата, цвете, което е запазило и на физическата и на духовната и на Божествената област своята хубава мирис. По окултен начин е добит следният *Псалом на любовта*: “Както сърна жадна търси горски бликащ извор, така душата ми желае Божествената любов. Жадна е душата ми за Бога, за Бога на любовта. Кога

ли ще се усили в мене, Господи, това неясно чувство ? Кога ли ще отмахнеш скръбта, и тежината на скръбта които ми станаха ежедневни спътници на живота? Думам си всеки ден: где е Бог мой, дарящия пълнотата на душата ми ? думам си всеки тъжен час : где е половината ми от горните светове? Това си спомням и обкръжавам душата си с мъгла, за да не ме видят и познаят в света, че съм уязвим без сродна душа. Това си спомням и следвам пътя със световните пътници. Защо, о душе мой си така отпаднал? Защо тъжиш среди тая околна красота? – Надей се Богу и търси любовта му. Чрез славословие аз ще го обърна; чрез добротворство аз ще го спечеля. Ще го спечеля с любовта си, която е по- сладка от мед и по – нежна от пролетен цветец. Боже мой, спаси ме вътре в мене и дай ми любовта си. Боже мой, моята духовна бездна търси сливане с твоята, без която няма смисъл. Аз съм бездна и като бездна те призовавам с гласа на твоите шумливи водопади: Твоите думи ме връхлетяха и задавиха. Обвий ме с пленителна десница и спаси мене удавника. Ходя вес ден ,като замаен. Търся възлюбената. Надей се на Бога; ето той иде с розова светлина и води за ръка пеещата любов.»

Окултното определение на любовта, дадено от Господния Дух е това : Високо чувство на радост и сближение , което наумява за нашите жилища ; като тайнствените езици на Дух Святи действа тая вълна от небесен произход и отделя въздушните същества две по две. Така събраните единици на една двойка се чувстват тъй близки една на друга , че се намират напълно щастливи и граждани на целия свят. Любовта е свято огнено чувство, което не признава международни граници и говори език винаги нам сроден.

Числото на любовта е 42. Ето смисъла на това число :

1. Любовта се наслаждава , не говори. 2 . Който говори не познава любовта. 3. Влюбеният отваря сърцето си. 4. Сбира своите съкровни лъчи и придава им люляков цвят. 5. Не разбира умразата на света : тя не го интересува. 6. Без приятели има най – добрия приятел. 7. Без врагове има най – непримеримия враг, който го пронизва със стрели на страдание. 8. Без добив е доволен от съдбата си. 9. Любовта управлява света, управлява го и в днешния си вид. 10. Вярно е словото ми : любовта и привързаността облагородяват душата . 11. Една безграничност Горе, едно многообразие долу – ето любовното чувство. 12. Една пълнота на божествената област и една красота на духовната, - ето любовта. 13. На земята тя е сянка на последния Адам. 14. Мислят я някой за нищо , но тя е нещо. 15. Три ценни неща има човек : а) творчески дух, б) благородни борби и в) любов. 16. Три велики събития има човечеството : а) призов към живот, б) потопът, в) възплъщението на Христа, сиреч на любовта. 17. Вълните на любовта са тихи и слаби на глед, но имат голяма сила. 18. Любовта надвива и най

– силните чувства. 19. Любовта пази дясната страна и укротява пришълците на лявата. 20 . Сама без почит , тя внушава уважение и поклонение. 21. Обича съгласието и почива въз маслинови клончета. 22. Никога не кълне , а с двете ръце благославя човеците и земята на човека. 23. Носещият любов в сърцето си , учи другите да любят. 24. Преди да стане учител, той е бил неин ученик. 25. Любовта слуша и покорна е. 26. Следващият любовното чувство е едно с него. 27. Малко любов озвачава омраза. 28. Влюбеният действа под натиск на небесна сила. 29. Любовта е сляпа с физически очи , но тя вижда с духовни. 30. Не е разумен оня , що отрича любовта. 31. Това чувство и от цар е по – голямо. 32. Любовта е плодно дърво с многобройни дълбоки кораби. 33. Ако имаш обич, много можеш; ако имаш любов всичко можеш; 34. Любовта обгръща двата края на живота, които се губят в някаква тайна. 35. Любовта е също някаква тайна, която заробва и оковава със златни вериги. 36. Има сияние около човека; онова на любовта е най – красивото. 37. Има щастие в душата , онова на любовта е най – желаното. 38. Любовта, която е неделима , се дели на три : страдание, пълнота на живота и възвишение. 39. Любовта прониква напред и заробва слабите и силните. 40. Когато омразата стане наставник, любовта праща изпитанието. 41. Любовта е чистота. 42. Що ли пък е по – смислено от любовта?

Любовта изразява благородство на съвършения и отразява водите на неговото езеро. Amor omnia vincit.

Комуто липства любовта в сегашния живот, той ще се яви в следно превъплащение върху земята с недостатък; обикновено, липсата на любов кара човека да се превъплати гърбав. Буква на любовта е **В** – трета буква на българската азбука, буква на Син Божий; букви съдържащи любов са още следните : **Ж** – определение качествата и свойствата на физическия свят; **К** – Бог неизразим и водач пред Божието лице; **С** – Бог подкрепящ.

Гр. Бургас, Юли, 1915 година